

سرمقاله

امروزه اطلاعات مکانی یکی از مهم‌ترین ابزارهای تصمیم‌گیری در سطوح مختلف یک جامعه محسوب می‌گردند. اهمیت اطلاعات مکانی و کارایی آنها در تسهیل روند تصمیم‌سازی به حدی بوده است که در بسیاری از کشورها در بین سایر اطلاعات، از اطلاعات مکانی به عنوان «اطلاعات ویژه» یاد می‌گردد.

همچنین انتظار جامعه کنونی از نقشه‌برداری و علوم ژئوماتیک از یک مکان‌یابی صرف، فراتر رفته و نگرش نوین به اطلاعات مکانی، به عنوان یک زیر ساخت مؤثر در ارائه خدمات به جامعه بشریت می‌باشد. در ضمن به دلیل رشد دانش انسانی و نیاز جامعه امروز، تمامی علوم و فناوری‌ها، همواره دستخوش تغییر و ارتقا هستند که در این بین رشته مهندسی نقشه‌برداری و علوم ژئوماتیک نیز مستثنی نبوده و با توجه به ماهیت اطلاعات مکانی به عنوان رکن اصلی این فن، این تغییرات نه تنها در تجهیزات بلکه در روش‌های پردازش داده‌ها نیز کاملاً مشهود است. سازمان نقشه‌برداری کشور همگام با این تغییرات سعی در به روز نمودن تجهیزات و فناوری‌ها نموده و همچون گذشته به عنوان متولی تدوین داده‌های مکانی کشور در امر ارائه خدمات و مشاوره به متقاضیان این اطلاعات پیشتاز می‌باشد.

اما از سویی دیگر، با توجه به نیاز کشور و سیاست دولت مبنی بر گرایش به سمت خصوصی‌سازی و روند افزایشی فعالیت شرکت‌های خصوصی در زمینه‌های مختلف علوم ژئوماتیک، لزوم انجام نظارت راهبردی بر آنها توسط بخش حاکمیتی کاملاً مشهود است. در این رابطه، سازمان نقشه‌برداری کشور با سعی در افزایش توان نظارتی و ارتقای سطح علمی خود، شیوه‌های نیل به این اهداف را تعیین می‌نماید. این روند در سال‌های آتی، پویایی و رشد خود را حفظ نموده و سهم بیشتری در توسعه کشور ایفا خواهد نمود. البته شایان ذکر است دستیابی به اهداف توسعه‌ای در کلیه پروژه‌های ملی، نیازمند به کارگیری اصول مدیریت راهبردی و استانداردهای هماهنگ و ترویج و فراگیر شدن آن در نهادهای نظارتی و هم در بخش‌های خصوصی می‌باشد.